

בריטניה

הראש כואב

אין סימן אופייני יותר להתפתחות הישבו העברי בארץ, מאשר העובדה שכמעט איש בישראל לא התעניין במחזה הסטגוני שהוצג השבוע בלונדון.

יש הרבה מן המקריות בכך שאליוזבת השנייה, בחסד אלוהים, של הממלכה נמארו חדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית ועמרים מגנת האמונה אינה גם, בין היתר, מלכת פלשתינה או ישראל. לו הציע הנציב העליון עוד בשנת 1946 להפוך את פלשתינה כולה, או את חלקה העברי לדומיניון עברי עצמאי תחת הכתר הבריטי, היו כמעט כל בני הארץ מקבלים את הדבר בהתלהבות, כסימן לנצחון מכריע של המאבק האנטי-בריטי.

מאחר ששרי הוד מלכותו, ג'ורג' הששי, לא נאותו להציע הצעה כזאת, עבר היום הגדול השבוע מבלי שאף תלמיד ישראלי אהר יזכה בחופש מן המלודים כפי שזכו אחיהם המבוגרים מהם, שעה שהושם הכתר על ראשו של ג'ורג' הששי.

אלה שבכלל שמו לב למאורץ, הסתפקו בהבנת רחמים על הצעירה הבריטית הנאלצת לעבור טכס מיגע, כשמשקל המתכת יאכניו החן לוחץ על ראשה. היה לי כאב ראש איום! הודה ביומנו הפרטי סבה, ג'ורג' החמישי, כשעבר אותו הטכס. הצעירה עצמה תדאג מן הסתם, דאגה נוספת: בטכסים מלכותיים רבים יצאו ה' סוסים מכליהם בגלל המולת הממונים. גם סבה וגם רודה נזרקו מעל הסוסים בהרצף נוריות חגיגות שגוה, ואף כי לא תצטרך "בס" לרכב, אלא תשב במרכבה, אין לסמוך על הסוסים שיתחשו למאורע באותה רצינות כמו 500 מליון בני האדם אשר אליזבת השנייה תהיה נזכרת או ראש קהילתם.

איטליה

היפהיפה האוקובת

קלייר בות היא, לכל הדעות, אשה חמוזה מאד. ואם אפשר לדון אשה לפי בעלה, הרי היא גם אשה פיקחת מאד. כי אחרי שעלתה בסולם ההצלחה כמחזאית וכשחקנית, ונשאה עיניה להצלחות מעשיות יותר, נישאה לגבר העולה עליה לא רק בשנים אלא גם ברכוש ובהשפעה: הנרי לוס, עורך ובעל (חלקי) בשלושת השבועונים טיים, לייף ופורצ'יני הנרי לוס היה ממציא הסיסמה "המאה האמריקאית". שעה שרוב האמריקאים עוד ישנו, בשנות ה-30, על ערימות הכסף ודגלו בבדלנות, מתוך האשליה כי האוקיגוס הרחב יגן על מולדתם גם מבלי שזו תופיע בזירה הבינלאומית, קבע לוס שאמריקה חייבת לי הנהיג את העולם במאה ה-20 — שתהיה שייכת לאמריקה כשם שהמאה ה-19 היתה שייכת לבריטניה הגדולה.

תקווה בבית משותף, השבוע הוכיח כה קלייר הבלונדית שאינה רק אשה טובה, אלא גם תלמידה טובה. היא תירגמה את הרעיון לשפת המעשים. התוצאה: המולה שעברה על פני המגף האיטלקי מן הברך

מאחר שהוודו אינה מכירה בה כממלכת, אלא אך כראש חבר העמים. * * * שיעקר מניויתיהם מחולקות בין תריסר בנקים וחברות ענק, ביניהם ממלכות הכספים של מורגן ורוקפלר.

ועד לקצה הצבעות.

שני הלוסיס נמנו עם הראשונים שתמכו במעמדותו של אייק לנושאות. האמריקאים למדו שכדאי לזכור טובות כאלה, כדי לעודד טובות דומות בעתיד. הם הגונים מאד ב" סילוק חובות. החוב לקלייר לוס סולק בצורת כתבהאמנה לנשיא איטליה, ממנו למד הנשיא שהאשה היפה נתמנתה שגרירה בארצו. אייק לא שכח גם את בעלה. כדי שלא ישתעמם, ויוכל להילחץ לאשתו בנושאים חגיגיים, קיבל תואר של "ציר מוסמך", ישב בסוף השולחן הדיפלומטי אשר בראשו תהיה אשתו מסובה בין השגרירים.

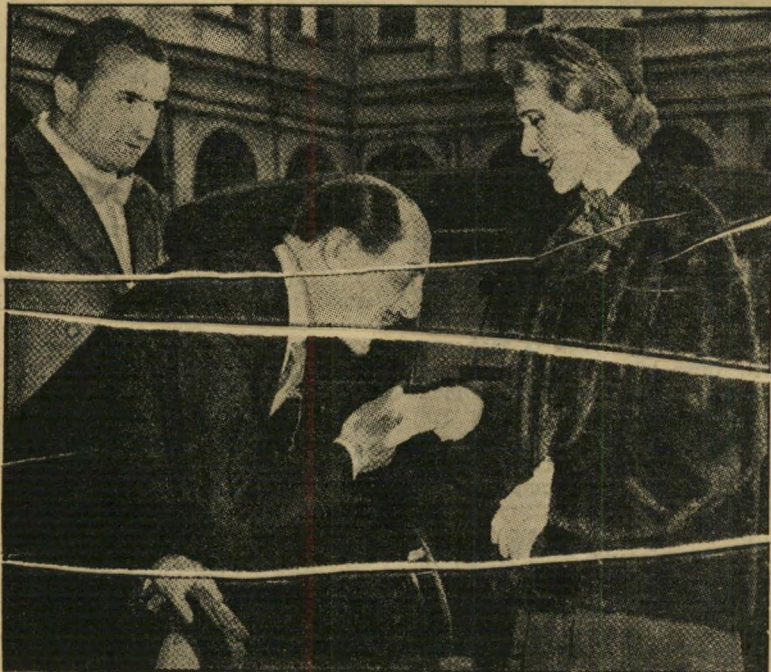
השבוע קרב מועד הבחירות באיטליה. התקוות האמריקאיות היו צמורות לגבר רזה, הגר בדירה צנועה בבית משותף — אלסיד דה-גספרי, מנהיגן הדתי של מפלגות המרכז. תקוות אלה לא היו מבוססות לגמרי: משני

ערכות בענינים פנימיים! צעק עתון ימני מתון. הצלפה בשוט הדולארים על גבו של עם עבדים! קרא מנהיג שמאלי. במסדרונות ושינגטון נדו הדיפלומטים המקצועיים בראשיהם. גם לא-מומחים החלו לפקפק אם קרשי התיאטרון הם בית-ספר טוב למי שרוצה להצליח על הקרח החלק של המדיניות.

ארצות-הברית

הפגז הראשון

אורח מקוריאה התהלך ברחוב נייורקי, ראה אשה נופלת מחלון הקומה השלישית, ישר להך פח הובל שעמד במקרה לפני הבית. "איזה בזבז!" תמה האורח. "האמריקאים האלה אינם יודעים לחסוך. הרי האשה הוואת היתה עושה טובה לעשרים שנים

שגרירה קלייר בות לוס ודיפלומטים איטלקיים מן הברך ועד לקצה האצבעות

הצדדים הסתערו עליו קומוניסטים ופאשיסטים. יודיו האופטימיים ביותר לא הבטיחו לדה-גספרי יותר מאשר רוב קנטון — גם אחרי תיקון בחוק הבחירות שפגע קשה בשני הקצוות.

קרח, לא קרש. קלייר בות לוס לא יכלה לסבול מצב כזה באפס מעשה. היא בקשה, בלבנה, להחיות אגדה עתיקה — אלא שהפעם, במקום שהאביר יציל את היפהיפה, הציל היפהיפה את האביר הטהור.

קמה קלייר בות לוס, הכריזה באוזני העם האיטלקי: אם ינצחו הקומוניסטים או הפאשיסטים, תפסיק אמריקה את התמיכה הכספית, אשר בלעדיה נידונה איטליה לפשיטת רגל, ממש כמו מדינות מסוימות אחרות על חוף הים התיכון.

אלא שהתגובה היתה מאכזבת. במקום לקפוץ לדום ולהשתחחח לצלב האדום שעל כרזות התעמולה הירוקות של דה-גספרי, פרצה צעקה של עלבון מלב האיטלקים. הת-

נוספות! בדיחה ישנה זו התהלכה ברחובות ושינגטון כשנודע כי נורה הפגז האטומי הראשון בהיסטוריה באחד ממחנות האימונים — בה שעה שהארץ כולה רועשת עקב התגלית כי חזית קוריאה שורה מחסור נורא בפגזים קטנים ופשוטים לתותחים קטנים ופשוטים. היא אחת החידות הביורוקרטיות. זה שלוש שנים מחכים האמריקאים כי מלחמת קוריאה תסתיים תוך שבועות מספר. לכן לא הקי ציבו את הכסף המצט הררוש להזמנת כמויות רציניות של תחמושת.

אך בה בשעה שרגלי המתכננים הצבאיים דילגו מעל לפרטים קטנים כאלה — שעלו לפי עדות גנרלים חשובים, בחיי מאות בחורי רים צעירים בחזית — ריחף ראשם בין ענני התכנון למלחמת המחר. היה זה תכנון שהי יכול היה להקסים אדם, לו שכח לרגע שהי מדובר במלחמה אמיתית. כי הפגז האטומי חולל מהפכה במחשבה

הצבאית. מאז כמה שנים תמהו הוגי-הדעות הצבאיים מה היה קורה לצבא-הפלישה של איינוהואר בחוף צרפת, לו היתה לגרמנים פצצת-אטום אחת. כי במשך ימים רבים היו מאות אלפי חיילי הפלישה עם כל נשקם הקל והכבד, וחסוים בראש-חוף זעיר. פצצה אטומית אחת היתה יכולה לחסל את הפלישה — יחד עם הפולשים.

לא כדאי לבזבז. מסקנתם של הוגי-הדעות החדישים יותר: הקיץ הקץ על צבאות-הענק, הפועלים ביחידות גדולות, וקרי קות לריכוז-כוח אדיר כדי לפרוץ חזית אר-יבתי. שום ריכוז-כוח זה לא יהיה עוד אפשרי כשתהיה בידי האויב לא רק פצצה אטומית, העולה הרבה מליניו דולארים, אלא גם פגז אטומי, העולה רק כמה מאות אלפים-המסקנה: במלחמת-העתיד יפעלו צבאות קטנים, ניידים מאד ומצוידים בנשק מדעי-הקרבות יתנהלו בין יחידות קטנות — כה קטנות, למעשה, עד שלא יהיה כדאי לאיש לבזבז עליהם אפילו פגז אטומי אחד.

תפקיד בסמוקינג

אחת הצרות שבה נאלץ השלטון הרפואי בליקיא לחלום, אויבתו הראשית של התפקיד הממשלתי, חבר הקונגרס והסינאטור בחושני-גטון היא: מסיבת הקוקטייל.

קבלות הפגזים, המשתאות והנשפים הם חלק בלתי נפרד מן הגוף החשינגטוני זה שנים רבות. כל חוג או קבוצה שרצו להשפיע על חוגים ממשלתיים, סררו להם מסיבת קוקטייל. כל גברת חשינגטונית שהיה לה בית ראוי לשמו, ושבעלה נחשב לאישיות כלשהי, ראתה לעצמה חובה לערוך, מפעם לפעם, נשף גרנדיוזי.

אלם, עיקר הסכנה היות מסיבות הקוקטייל שילל של שעה חמש אחרי הצהריים, גרמו לכך שפקידי הממשלה הגבוהים יעזבו את משרדיהם כבר בשעה שלש, כדי להתכונן למסיבה ולהתקשט לקראתה.

סיפר ביל מקאליסטר, סגן מנהל מחלקה במשרד הפנים האמריקאי:

"במשך שבוע הזומנתי ל-2 מסיבות קוקטייל, 3 קבלות פנים ונשף ריקודים אחד, לא הלכתי לשום מקום, חוץ מלמסיבת קוקטייל אחת שנערכה על ידי אשת הבוס שלי... במסיבות אלה, בדרך כלל, חייב האורח לשתות ויהימה, אחרת ייעזבו מארחיו. ה' עתונות האמריקאית פרסמה בזמן האחרון כמה וכמה מאמרים שנועדו להדריך את ה' פקידות הרפובליקנית החדשה, כיצד להראות אדיב ויחד עם זה לא לשתות יותר מדי.

בנשפים לשגרירות. כמה וכמה נשים הפכו למומחיות מוכרות בענף ההארי-חה. מסיבותיהן נודעו לתפארת. פירל מסטה, שהיתה עד לפני זמן קצר שגרירת ארצות הברית בלוקסמבורג, זכתה למינויה מדי הנשיא טרומן, בעיקר הודות לכשרונותיה כמארחת. הנשיא אינוהואר כנראה לא העריך כשרון זה במיוחד, דרש את התפטרותה. אולם, משקיפים מנוסים בחשינגטון ניבאו כי יש לצפות שאינוהואר יתגבר על מכשולים רבים על ידי מדיניותו החדשה, פרט למכשול המסיבות המפוארות. השנוי היחיד שיצליח לחלל הוא שבמקום מארחות דימוקרטיות תהינה מארחות רפובליקניות.

ראשי האדמיניסטרציה החדשה ניסו בכל זאת להלחם בהילולה בדרך מנהלתית, הוציאו חוזר לכל הפקידים שהורה להם לא לעזוב את משרדיהם לפני זמן סיום העבודה הרשמי, דבר שימנע בעדם מלהגיע למסיבות הקוקטייל. הפקידים פתרו את הדבר באורח פ-שום: הם באו בבוקר למשרדיהם לבושים חליפות ערב.

ומדוטהקה

רותי

